

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

זאת תהי' תורת המצורע ביום טהרתו. זאת היא התורה המיוחדת למצורע, שיהי' אצלו יום טהרתו עיקר, לבל יביט יותר מדי על העבר ויעמיק מחשבתו במעשיו הרעים ח"ו, ולבל יהגה מחשבות מה יהי' אתו בעתיד, אלא ישית נכחו את יום טהרתו בלבד עתה נתנה לי התורה"ק רשות ללמוד להתפלל ולעשות נח"ר לפני הקב"ה, זהו חיי, זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו, אין עלי לשקוע בחשבונות מן העבר והעתיד אשר יעכבוני מעבודתו ית'. העיקר הוא ביום טהרתו: ספר דברי שמואל

ביום טהרתו, ר"ל ביום שמיים על לבו לחזור בתשובה שלימה באמת ולטהר עצמו ככל הראוי לו כפי אשר ידע נגע לבבו ואז והובא אל הכהן ידע שהוא מוכרח אל הכהן שהוא חסד עליון. כי הגם שעושה תשובה הגונה בלב שלם מכל מקום מה שנתקבל החוטא בתשובתו הוא רק על ידי חסדי הש"י שרוצה בטובתינו כדרכו הטוב להיטיב לברואיו ובפרט לזרע ישראל עם סגולתו. כי מצד הדין לא היה תקנה להחוטא אף בתשובה ח"ו כנודע מדברי חכמינו זכרונם לברכה. ספר אוהב ישראל

זאת תהי' תורת המצורע. אמרו חז"ל (ערכין ט"ו ע"ב) מצורע נוסריקון מוציא רע. הכוונה שחפץ להוציא מקרבו את הרע, אך אינו יכול, והובא אל הכהן הוא הקב"ה, מכיון שבא לטהר מסייעין אותו להתקרב אליו ית"ש: ספר דברי שמואל

הבעל שם טוב אמר שאם לא יהיה לאדם שום פנייה, שיהיה הכל שוה אצלו, בודאי יזכה לכל המדרגות, שעונה גדולה מכולם, ואפילו עונה שלא לשמה גדולה מתוכחה לשמה, כדאיתא בערכין דף ט"ז ע"ב: (הנהגות ישרות דף י"ד ע"ב) ספר בעל שם טוב

שבת קודש פרשת טהרה ושבת הגדול ליקוטים יקרים מספה"ק עבודת ישראל

בשולחן ערוך (או"ח סימן תל"ג ס"ב) אין בודקין את החמץ אלא לאור הנר. נר הוא אותיות נשמה רוח. ובנר של שעוה, שעוה הוא אותיות שע ר"ה. שע מלשון ואל קין ואל מנחתו לא שעוה (בראשית ד', ה'), דהיינו שצריך ליחד ולשעות שם י"ה ברו"ה בכל מצוה שאדם עושה, כמו שאומרים קודם כל מצוה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ליחד שם י"ה ברו"ה, ולא אמירה היא עיקר כי אחר כוונת הלב הן הן הדברים ובלבד שיכוון לבו לשמים. ולזה צריך של שעוה דוקא לרמוז על כל הנ"ל:

כל מקום שמכניסין בו חמץ צריך בדיקה (שו"ע או"ח סימן תל"ג ס"ג). רצה לומר שצריך כל אחד לבדוק במקום שדרך היצר הרע הוא החמץ לשכון שם כל אחד לפי ערכו. מי שדרכו לפגום בבריתו חס ושלוש או בעיניו חס ושלוש לראות במקום שאין רשאים לראות, צריך לבדקם ולבער ולשוב בתשובה ובחרטה גמורה שאל יעשה עוד עבירה, ועל מה שעשה יחזור בתשובה שלימה ובודאי ימחול לו הקדוש ברוך הוא:

וכל מקום שאין מכניסין בו חמץ אין צריך בדיקה. נראה הרמז, דהנה יש בני אדם שאינם משגיחין על מעשיהם רק על מעשים של בני אדם אחרים. ולזה מזהיר התנא מקום שאין מכניסין וכו' אין צריך בדיקה, כלומר שאין [לעשות] כך שישגיח על מעשיהם של אחרים רק שיתקן וישגיח על מעשיו:

חורין הגבוהין שאין יד אדם מגעת שם וחורין הנמוכים פחות משלושה טפחים אינם צריכין בדיקה (שו"ע או"ח סימן תל"ג ס"ד). נראה הרמז, שאל יאמר האדם איך אוכל לבדוק כל החטאים ועוונות שאין אני זוכר את כולם. לזה אמר חורין הגבוהין שאין יד אדם מגעת שם, רצה לומר שאין זוכר אותם אין צריך בדיקה, אלא האדם צריך לבדוק ולשוב בתשובה על אותן עוונות שהוא זוכר. ואותם שאינו זוכר ממילא יהיו בטלים, כי הקדוש ברוך הוא אומר אילו היה זוכר עוונות הראשונים בודאי היה מתחרט עליהם ושב בתשובה כמו שהוא מתחרט ושב על אותן שהוא זוכר: ספר עבודת ישראל

זאת תהיה תורת המצורע וגו', וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת וגו', ואת הצפור החיה יקח אותה וגו', והזה על המטהר וגו' [י"ד, ב' - ז']. צוה שבטהרתו יקח שתי צפרים כסוד שני שעירי יום הכפורים, וישחט את הצפור האחת במים חיים, להיות מדת דינו כלולה ברחמים, זהו סוד עירוב הדם במים. וצוה שיהיו שם עץ ארז ואיזוב הרומזים לדיו פרצופין, כמו שרמזתי בסוד אגודת איזוב, גם שני התולעת ידעת בסוד המשכן, גם טעם כלי חרס ארמוז לך בסוד הסוטה בגזירת השם.

ואמרו רז"ל [תנחומא ישן ח'] למה צפרים, אלא כשם שהוציא דברים של רוח מתוך פיו, כך מתכפר בצפרים ששטות על פני הרוח ומודיעות לשמים, שנאמר [קהלת י', כ'] כי עוף השמים יוליך את הקול. הצפור השני המשולח על פני השדה, סודו כסוד שעיר המשתלח, רק שהשעיר הוא לעזאזל וכאן לפורחות, ואף על פי שהן לכח אחד, אלו עופות ואלו בהמות, שהבהמות לסמאל והעופות לשדים שהן טסין ופורחין באויר, וזהו טעם אמרו על פני השדה, הרמז לשדה של תפוחים כי משם קבלתם. ומצאתי בתרגום יונתן בן עוזיאל ז"ל ויפטר ית צפורא חיתא על אנפי חקלא ויהי אין איטימוס ההוא גברא למלקי תיב בצירעא תייבא ציפורא חיתא לבייתה ביומא ההוא, וכן בנגעי בתים [לקמן י"ד, נ"ג] אמרו אין איטימוס ההוא ביתא למילקי תוב בצירעא תייבא תמן צפורא ביומא ההוא: ריקאנטי

איתא בגמרא (תענית כ' ב') מימי לא הקפדתי בתוך ביתי, שלפעמים צריך להראות עצמו שהוא כועס, למירמי אימה על אנשי ביתו (שבת ק"ה ב'), אבל בתוך ביתו שהוא פנימיות גופו ונשמתו, לא הקפיד כלל: (הנהגות ישרות דף ט"ו ע"א): ספר בעל שם טוב

על התורה ועל העבודה

נווד ממקומו להצדיק, וע"ז וראה והנה נרפא הנגע, זה בעצם יהיה לו לרפואה גדולה: ספר בית אברהם

סיפר הרה"ק ר' אברהם אלימלך מקארלין זצוק"ל הי"ד מהחסידים הקודמים שלא הטריד אותם כלום, והזכיר את החסיד ר' נח שרה'ליס מטוראוו, שהי' עני מדוכא, פעם אחת לפני חג הפסח פגש אותו החסיד ר' יאשע ניידיטש ושאל אותו: "ווי האלט איר מיט דעם פסח", וכונתו היתה על צרכי החג, וענה לו ר' נח, שבמגן אברהם הלכות פסח הוא לומד בסימן זה, בשל"ה הק' בסימן זה, ובגבורות ה' (מהר"ל) הוא עומד בפרק זה, ולא עלה על דעתו כלל שמדברים בענין צרכי החג הגשמיים: מטה אהרן

טעם נורא לאריכות הגלות - כי הנה ראה הקב"ה שישראל מקיימים התורה והמצוות בגלותם, בטורח גדול ובהוצאות גדולות לכל מצוה ומצוה, ועכ"ז אין ישראל בועטים, ומוסרים נפשם כדי שלא לעבור, וסובלים עול המצוות בכפליים מרוב הסייגים וגדרים שנתרבו כי נתמאסו הלבבות ואין מבין, וכדי שלא יכשל בא חומר אע"פ חומרא וסייג על סייג וכל אחד מישראל שוקד ומחמיר עוד על עצמו, וכל זה מורה על הדביקות הגדול והחזק עם הקב"ה. משא"כ בהיות ישראל על אדמתם, ומה גם שלא נכנסו אל הנסיון כמונו היום, בתוך הנסיון סבלנו הכל כמדובר, וערבה לה' והאריך גלותנו כי שמחה רבה לפני כסא כבודו על קיום מצותיו מתוך צער ודוחק בשמחה וטוב לבב, וגזרה חכמתו הרמה להאריך הגלות לראות בחזקתו עמו ובתורתו, כי שמחה רבה לפניו להראות אהבתנו עמו לכל צבא מרום במרום, ובשכר אריכות הצער כו' אין צר וקטרוג יכול לקטרג כיון שראו אהבתנו עמו: שבט מוסר פרק נ"א אות ז'

והזרתם את בני ישראל מטומאתם וגו' (ט"ו, ל"א). הוא על דרך ולכל בני ישראל היה אור במושבותם (שמות י', כ"ג), והוא על דרך שאמרתי על תתן אמת ליעקב (מיכה ז', כ') כי יעקב היה איש תם שהעלה את התורה למ"ם סתומה לכן נגלה אליו אלופו של עולם ונעשה מזה אמת וידוע כי כל אור הוא אחד לכן ישראל שהיה מושבם בבחינת תם כמו יעקב נתגלה להם אלופו של עולם שהוא אחד והוא אור, וזהו ולכל בני ישראל היה אור במושבותם היינו במושב תם והבן, וידוע כי אור דא רז כדאיאת בתיקונים (תיקון י"ט ל"ט ב') והיינו כי אור הוא אל"ף ואל"ף לשון מופלא ומכוסה שהוא רז דהיינו מופלא ומתכסיא ממך וזהו ולכל בני ישראל שהם בחינת יעקב וישראל ודי למבין והבן: ספר דגל מחנה אפרים

כללים נוראים רבו הקודש איש האלקי מוהר"ר **דוב בער** ממעזריטש זלה"ה אשר נמצאו כתובים בסוף הכתב יד הזה: [המשך] י"ז. **וזה כלל גדול**, שצריך האדם להתעורר מלמטה ההתלהבות, דהיינו התענוג שלו, כדי שיבוא לעולם התענוג: י"ח. **עוד כלל גדול**, שכל מה שאדם רואה ושומע וכל המקורות שיקרה לאדם הכל הם באים לעורר אותו, הן דבר אהבה הן דבר יראה או שאר דברים. **גם אם באים** לו בתפלה במחשבה כנגדו המעשים רעים שעשה כבר, הם באים כדי לתקן ולהעלותם בתפלה. גם בכל העת לפעמים מתפחד האדם מדבר מה מבריה, הכל בא לו כדי להעלות. ולפעמים רואה דבר יראה או אהבה, דרך משל אדם שמורגל בליצנות מראין לו ליצנותא דעבודה זרה, דהיינו אם בפתאום, על זה יבין שלא בחנם ראה זה או שמע לפעמים, והוא כדי לתקן הליצנות: ספר חיים וחסד - מהרה"ק ר' חיים חייקא מהמדורא, תלמיד המגיד הגדול ממעזריטש ז"ע

כשאדם עובד תמיד את ה' יתברך בכל רגע, אין לו פנאי להתגאות ולאהוב את הגאווה ושאר מדות רעות: (צוואת הריב"ש דף ו' ע"ב) ספר בעל שם טוב

שמעתי בשם אדוני אבי זקני זלה"ה, בענין הידוע הכופר בעבודה זרה נקרא יהודי (מגילה י"ג א'), ואמר שגאווה נקרא עבודה זרה וכל הכופר בה נקרא יהודי: (דגל מחנה אפרים בדרוש לפורים) ספר בעל שם טוב

זאת התורה לנגע צרעת וגו' ולשאת ולספחת וגו' (י"ד, נ"ד). יש לומר בזה בדרך רמז על דרך מאמר חז"ל (עירובין נ"ד א') חש בראשו יעסוק בתורה וכמו שכתוב (משלי ד', כ"ב) ולכל בשרו מרפא זה טעם הוא כי כל החלאים ונגעים שבא על האדם רחמנא ליצלן הוא מחמת שפגם בתורה וכשעוסק בתורה התורה מכפרת עוונותיו, וזהו שאמר זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת וגו' היינו זאת התורה מכפרת מה שעולה וחסאת מכפרת וכן מה שכולם מכפרים התורה גם כן מכפרת, וזהו שאמר גם כן זאת התורה מועיל לנגע צרעת וגו' שמרפאת לכל בשרו על ידי שמכפרת על כל עוונותיו וממילא נתרפאו כל הנגעים והחלאים רחמנא ליצלן והבן: ספר דגל מחנה אפרים

סיפר מהרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין זצ"ל, ששלח בעל תשובה אחד להמגיד זצ"ל, וכתב לו, המוכ"ז מכף רגלו ועד ראשו אין בו מתום פצע וכו' והוא רוצה להתקרב אל האמת. הבע"ת המשיך בדרכו זמן ארוך, וכשבא אל הה"מ ז"ל, הביט עליו מלמעלה למטה, ואמר שאינו רואה שיהי' פגום כ"כ, והר"א בודאי כתב את האמת, אלא הדרך טהר אותו הרבה. וזהו וזאת תהי' תורת המצורע, והובא אל הכהן, שיהי'

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - CHIZUK@PROTONMAIL.COM
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"ג או לזכות את הרבים - אהב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #921

לע"נ זקנתי שרה לאה (ליון) בת ר' שמשון ע"ה - נלב"ע כ"ה אדר תרפ"ו - צר"ח י"ש וגומ"ח מנו"כ בביה"ח הישן בעיר וויטהאל בקצה דרום גבול פיטסבורג פננ. ארה"ב תנצב"ה
בס"ד יצא לאור מחדש ספרי "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, {שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"ח}, וספר "באר היטב" מכמה שנים
בס"ד יצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באר היטב תש"פ ושנים קדומים" - עכשיו גם בכריכה קשה!
The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" English, now hardcover too
Seforim of "Al HaTorah Val HoAvodah" 5769, 5770, 5775, 5778, And the 1st edition of Sefer "Divrei Torah Baer Heitev" [in English] are now in print, to order call 1-919-459-5858, or 1-844-212-0689